

مصوبه بازنشستگی با سرنوشت آنها چگونه بازی می کند؟

هم میهن در گزارشی به مصوبه اخیر مجلس اصولگرا درباره بازنشستگی پرداخت.

به گزارش سایت خبری پرسون، این روزنامه نوشت: هنگامی که مصوبه خلق الساعه افزایش سن بازنشستگی اعلام شد، بسیاری دچار شوک شدند که چگونه می شود به این راحتی با سرنوشت جامعه و مردم و حقوق آنان بازی کرد. شاید برخی متوجه معنای دقیق این مصوبه نشوند. برای فهم موضوع با عدد و رقم توضیح داده می شود.

اگر سی سال پیش کسی مبلغ معینی را در یک شرکت سرمایه گذاری یا بانک قرار می داد، با فرض سود خالص ۷ درصد که سود متعارفی است، امروز باید حدود ۷.۶ برابر آن را به او بپردازند؛ البته، با فرض حذف اثرات تورم.

به عبارت دیگر، کسی که سی سال پیش مثلاً یک میلیون حقوق می گرفته که ۳۰ درصد آن را برای بیمه می پرداخته، ارزش مبلغ سهم بیمه پرداختی اکنون ۲.۳ میلیون تومان است. کسی که ۳۰ سال این بیمه را پرداخته است، حالا می خواهند به او بگویند که باید مدت بیشتری یعنی ۳۵ یا ۴۲ سال بیمه بپردازد. ارزش پول او با احتساب ۳۵ یا ۴۲ سال به ترتیب برابر است با ۳.۲ سال و ۵.۱ برابر.

به علاوه، اگر بازنشستگی به جای ۳۰ سال به ۳۵ و ۴۲ سال برسد، دریافت حقوق بازنشستگی نیز به همین میزان کم می شود، مثلاً اگر الان پس از سی سال بازنشسته شدن می توانیم ۲۰ سال حقوق بازنشستگی بگیریم، در صورت ۳۵ سال پرداخت، به ۱۵ سال و در صورت ۴۲ سال به ۸ سال دریافت حقوق بازنشستگی کاهش می یابد.

قبلاً ۳۰ سال پرداخت می کردیم و ۲۰ سال دریافت، الان باید ۳۵ و ۴۲ سال پرداخت کنیم و ۱۵ یا ۸ سال دریافت کنیم. آن که چنین قانونی را تصویب می کند، اصلاً متوجه ابعاد وحشتناک این تفاوت ها می شود؟ اگر متوجه نمی شود که واویلا و اگر می داند چه کار می کند این یک اجحاف آشکار علیه کارگران بیمه پرداز است. اگر این پول را بدهند به بیمه های خصوصی به مراتب پول های بسیار بهتری را در زمان بسیار بیشتری در بازنشستگی دریافت خواهند کرد.

فارغ از بحث و محاسبات اقتصادی که ظلمی آشکار است، به لحاظ اجتماعی نیز این مصوبه تبعات فراوانی برای جامعه دارد. جامعه ایران حتی نمی تواند متقاضیان فعلی شغل را پاسخگو باشد، حالا می خواهد طول مدت اشتغال را افزایش دهد، یعنی جا را برای متقاضیان شغل تنگ تر می کند. به علاوه، یکی از دلایل بیمه بازنشستگی، کوشش برای این است که افراد با پس انداز خود بتوانند زودتر از کار فارغ شوند و زندگی دیگری را آغاز کرده و از آن لذت ببرند. اگر قرار باشد تا زمان نزدیک به فوت کار کنند، این امر انگیزه پرداخت بیمه را از میان می برد.

در این صورت، چرا اجبار به پرداخت بیمه می کنید؟ آیا بهتر نیست در اختیار مردم باشد و خودشان به شرکت هایی که می خواهند روی آورند و با پرداخت بیمه متناسب درمان و بازنشستگی خود را تامین کنند؟